

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi oddalił wniosek I. J. o ustanowienie kuratora spadku po H. T..

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd stwierdził, że H. T. zmarł w dniu 24 lutego 2013 r. Wcześniej – wraz z I. J. – występował jako wnioskodawca w sprawie III Ns 314/13 Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi o stwierdzenie nabycia spadku po Z. T. – żonie H. T. i ciotce I. J.. Postępowanie to zostało prawomocnie zawieszone na skutek śmierci H. T..

W uzasadnieniu postanowienia Sąd I instancji, odwołując się do brzmienia art. 666 k.p.c., wskazał, że brak jest potrzeby ustanowienia kuratora spadku po H. T.. Zdaniem Sądu, kwestie związane z „czuwaniem nad całością spadku” po jednym ze spadkobierców nie mają znaczenia dla bytu postępowania o stwierdzenie nabycia spadku po Z. T.. Według Sądu, wystarczającą przesłanką dla ustanowienia kuratora nie jest też sam brak informacji na temat kręgu ewentualnych spadkobierców po H. T., a to dlatego, że kuratora ustanawia się (przy spełnieniu pozostałych przesłanek), gdy wnioskujący wykaże, że podjął już bezskuteczne starania zmierzające do ustalenia spadkobierców. Tymczasem wnioskodawczyni nic takiego nie uczyniła, mimo że jako osoba zainteresowana powinna takie działania przedsięwziąć.

Apelację od powyższego orzeczenia złożyła I. J., która zaskarżyła je w całości, zarzucając rozstrzygnięciu naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i przyjęcie, że dla dalszego prowadzenia postępowania w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku po Z. T. nie ma znaczenia prawnego ustanowienie kuratora po zmarłym współspadkobiercy w osobie H. T. oraz naruszenie art. 666 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i oddalenie wniosku o ustanowienie kuratora, w sytuacji gdy brak ustanowienia kuratora po H. T. powoduje dalszą niemożność prowadzenia postępowania w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku po Z. T.. Mając powyższe na uwadze, apelująca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania względnie o jego zmianę i ustanowienie kuratora po zmarłym H. T..

W uzasadnieniu I. J. zaznaczyła, iż nie ma żadnych informacji na temat spadkobierców H. T., wobec czego jedynym rozwiązaniem pozwalającym na kontynuację zawieszzonego aktualnie postępowania spadkowego jest ustanowienie wspomnianego kuratora, co zresztą wyraźnie podkreślił Sąd II instancji rozpoznający jej zażalenie na postanowienie o zawieszeniu postępowania. Poza tym podniosła, iż żaden z przepisów prawa, a zwłaszcza art. 666 k.p.c., nie nakłada na nią obowiązku poszukiwania spadkobierców przed wystąpieniem z wnioskiem o ustanowienie kuratora.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna i jako taka nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że błędnie sformułowany, a tym samym niezasadny jest zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Stan faktyczny rozpoznawanej sprawy został przez Sąd Rejonowy ustalony prawidłowo na podstawie dokumentów urzędowych o niekwestionowanej autentyczności, a podniesiony zarzut w ogóle nie dotyczy kwestii ustaleń co do okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, ale pewnego poglądu wyrażonego przez Sąd meriti, choć niezbyt precyzyjnie przytoczonego w apelacji, którego ewentualna zasadność lub niezasadność niekoniecznie musi mieć znaczenie dla treści zaskarżonego rozstrzygnięcia. Stwierdzić zatem trzeba, że Sąd odwoławczy pozytywnie ocenia treść poczynionych ustaleń faktycznych i przyjmuje je za własne.

Odnosząc się do rzeczywistej treści zarzutu, zwrócić uwagę należy, że Sąd I instancji nie stwierdził – jak wywodzi skarżąca – że dla dalszego prowadzenia postępowania w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku po Z. T. nie ma znaczenia ustanowienie kuratora; Sąd ten wywiódł jedynie, że nie ma powiązania pomiędzy ustawową przesłanką „czuwania nad całością spadku” a prowadzeniem postępowania, w którym uprzednio spadkodawca występował

w charakterze strony, choć może swoją myśl wyraził nie dość precyzyjnie. Z poglądem tym wypada się zgodzić i przypomnieć treść art. 666 § 1 k.p.c., zgodnie z którym do czasu objęcia spadku przez spadkobiercę Sąd czuwa nad całością spadku, a w razie potrzeby ustanawia kuratora spadku. Wskazane są tu przesłanki zasadności wniosku złożonego w sprawie niniejszej, które wymagają udowodnienia. Po pierwsze, wnioskodawca winien wykazać, że żaden ze spadkodawców nie objął spadku w posiadanie, po drugie zaś, że w związku z tym istnieje potrzeba czuwania nad całością spadku, po trzecie wreszcie, że nie jest wystarczające, aby nad spadkiem czuwał Sąd i konieczne jest wobec tego ustanowienie kuratora. Konieczność podjęcia postępowania, w którym spadkodawca występował jako strona, i nieznanostwo jego następców prawnych przez innego uczestnika nie mają nic wspólnego z żadną z powyższych przesłanek i nie uzasadniają same przez się wniosku o ustanowienie kuratora spadku. Wnioskodawczyni nie tylko nie udowodniła żadnej z okoliczności faktycznych uzasadniających zaistnienie powołanych wyżej przesłanek objętych treścią art. 666 k.p.c., ale nawet na nie się nie powołała, wskazując jedynie na niemożność prowadzenia dalszego postępowania spadkowego po Z. T. bez wskazania następców prawnych zmarłego wnioskodawcy lub kuratora pozostałego po nim spadku.

W tej sytuacji Sąd odwoławczy musi stwierdzić, że Sąd meriti prawidłowo odczytał i zastosował art. 666 k.p.c., chybiony jest więc także zarzut naruszenia tego przepisu, a wniosek I. J. słusznie został oddalony z uwagi na nieudowodnienie okoliczności wypełniających hipotezę tego unormowania. Wydaje się, że wnioskodawczyni niewłaściwie zrozumiała treść uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego oddalającego jej zażalenie na postanowienie o zawieszeniu postępowania wydanego w sprawie III Ns 314/13 i zawarte tam - niewątpliwie słuszne - stwierdzenie, że wskazanie kuratora spadku warunkuje podjęcie postępowania zinterpretowała w ten sposób, iż uznała, że potrzeba podjęcia postępowania jest przyczyną wystarczającą dla uzasadnienia wniosku o ustanowienie kuratora. Jest dokładnie odwrotnie, tzn. ustanowienie kuratora jest wystarczającą przyczyną podjęcia zawieszono postępowania. Innymi słowy mówiąc, jeśli po wykazaniu, że spadek nie został objęty oraz udowodnieniu przed Sądem innych przesłanek zastosowania art. 666 k.p.c. uwzględniony zostanie wniosek o ustanowienie kuratora, wówczas postępowanie spadkowe będzie mogło być podjęte z jego udziałem, jak o tym stanowi art. 180 § 1 pkt. 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

Wobec prawidłowości zaskarżonego rozstrzygnięcia i niezasadności złożonych zarzutów apelacyjnych w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. oddalono złożoną apelację.